

[Justitsministeren]

kale Venstre, at krigsmateriel kun kan eksporteres til lande, om hvilke der ingen anledning er til at antage, at de vil anvende våbnene i strid med FN-pagten eller til intern undertrykkelse.

Det ville således være i strid med folketingsbeslutningen at udforme den kommende lov på en sådan måde, at der ikke kan eksporteres krigsmateriel til lande, som vil bruge krigsmateriellet til en krig, der er i overensstemmelse med FN-pagten, og derfor må jeg altså besvare det stillede spørgsmål med et nej.

Jeg er jo nødsaget til at rette mig efter, hvad beslutningsforslaget indeholder i teksten, og hvis hr. Albrechtsen mener, at der er vedtaget noget andet end det, man regner med, eller det, der står i teksten, så vil jeg da gøre opmærksom på, at jeg netop for at præcisere, hvad der står i teksten, ved anden behandling redegjorde for den udvidelse, der er tale om. Men min opgave er nu at udforme en lovgivning i overensstemmelse med beslutningsforslagets tekst.

Albrechtsen (VS):

Jo, men problemet var, at repræsentanterne for folketingsflertallet ikke rigtig troede på ministeren, da han præciserede, hvad det gik ud på. Men nu er problemet jo altså også, at det er ministeren, der som minister foretager den konkrete udformning, og han følger altså det, som var hans udlægning under debatten. Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om han så ikke i det mindste vil sikre, at den udformning, der kommer, bliver sådan, at der ikke sker en udvidelse af den nuværende mulighed for våbeneksport.

Hr. Bernhard Baunsgaard sagde under debatten den 19. maj, at der ikke var nogen som helst tvivl om, at dette her skulle være en begrænsning. Hr. Ole Espersen sagde også, at dette ikke var nogen opfordring til øget eksport. Der var altså et flertal, der tilkendegav en anden forståelse af det, end ministeren har.

Så vil jeg også gerne spørge ministeren, om det ikke er korrekt, at den nuværende retningslinje, som man følger i ministeriet, faktisk er, at Danmark ikke eksporterer våben til lande, hvor man risikerer at de bliver brugt.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er rigtigt, at den nuværende praksis er den, at hvis et land er i krig, så eksporterer vi ikke våben til det pågældende land, medmindre der er en garanti for, at de ikke anvendes til en sådan krig. Her er altså en ændring i det beslutningsforslag, der er vedtaget.

Nu skal jeg jo ikke på nogen måde gentage andenbehandlingen, og jeg ønsker heller ikke at komme ind på bemærkninger, der er fremsat af medlemmer, der ikke er til stede her i salen. Jeg vil kun sige, at den udvidelse, jeg talte om, mener jeg er soleklar, og den er jo også indeholdt i et dokument, der blev uddelt inden debatten til i hvert fald retsudvalgets medlemmer, en skrivelse fra Udenrigsministeriet, der indeholdt de oplysninger, jeg også her har gjort opmærksom på.

Det er jo sådan, det ved hr. Albrechtsen, at hvis et beslutningsforslag er vedtaget i Folketinget, så har vi haft den praksis i denne regering, at vi følger beslutningsforslaget, og det vil jeg altså også gøre.

Administrationen af loven, når der er vedtaget en lov, er noget, man kan tale om til den tid. Det var vel væsentligt, det, der var fremme under andenbehandlingen, men det er jo meget tidligt at tale om administrationen af en lov, der endnu ikke er under forberedelse.

Albrechtsen (VS):

Jeg må jo indrømme, at det er vanskeligt at bede ministeren om ikke at følge en folketingsbeslutning, men jeg vil godt bede ministeren så i det mindste erklære sig enig med mig i, at det faktisk er meget uheldigt, at et flertal kommer til at vedtage noget andet end det, man tror man vedtager, og at det i den situation kunne være en opgave for os andre – ministeren og VS – at være med til at sikre, at det, flertallet faktisk ville, også bliver det, der bliver gennemført i praksis.

Men hvis ministeren ikke vil det, så må VS jo tage kontakt til flertallet for at få lavet det her om. Det bliver jo så en meget omstændelig procedure.

Jeg synes ikke, det kan være rigtigt, at sagen ender med, at man pludselig skal give danske våbenfirmaer ret til at eksportere til Pakistan eller andre steder, hvor der kan opstå krig og våbnene kan blive brugt. Men så